
Patronem szkoły jest św. Maksymilian Maria Kolbe

Patron – Dzieciństwo

Rajmund Kolbe urodził się 8 stycznia 1894 roku w Zduńskiej Woli. Był bardzo mądrym i bystrym chłopcem, o znakomitej pamięci. Pochodził z niezbyt zamożnej, wielodzietnej rodziny i tylko dzięki pomocy księdza W. Jankowskiego i pobliskiego aptekarza mógł się kształcić. Wyróżniał się wyjątkowymi zdolnościami matematyczno - przyrodniczymi i pobożnością. Dość wcześnie Rajmund poczuł powołanie i 4 września 1910 roku rozpoczął nowicjat. W czasie obłóczyn otrzymał imię Maksymilian, ponieważ chciał maksymalnie oddać się Trójcy Świętej. 5 września przyjął śluby: czystości, ubóstwa i postuszeństwa. W 1912 roku Maksymilian wyjechał na studia do Rzymu. Z zapamiętaniem studiował filozofię i teologię. Wrócił do Polski z tytułem doktora i 1 lutego 1914 roku służył uroczyste śluby zakonne. Przyjął imię Maria, które używał do końca życia. W 1917 roku Maksymilian założył rycerstwo Niepokalanej. W 1922 roku ukazał się pierwszy numer "Rycerza Niepokalanej" w Grodnie.

Patron – Powstanie Niepokalanowa

Z końcem 1927 roku ksiądz Drucki - Lubecki ofiaruje o. Maksymilianowi ziemię w Teresinie. Ojciec Kolbe wraz z bratem - o. Alfonsiem i osiemnastoma braćmi zakonnymi przenosi wydawnictwo z Grodna na darowaną ziemię. O. Maksymilian postanowił zbudować tam klasztor. Najpierw powstała figurka Niepokalanej. Wokół niej szybko wyrosły baraki mieszkalne i kaplica. Miejsce to zostało nazwane Niepokalanowem i szybko rozrosło się do dużego osiedla zakonnego. Stało się też centrum działalności Rycerstwa Niepokalanej.

Ojciec Maksymilian zostawił klasztor bratu - o. Alfonsowi, a sam wraz z czterema innymi braćmi 26 lutego 1930 roku wyruszył do Japonii. Osiadł w Nagasaki i zorganizował podobne do polskiego, Centrum Niepokalanej. W kwietniu 1936 roku powrócił do ojczystego kraju i został przełożonym Niepokalanowa. Objął funkcję naczelnego redaktora "Rycerza Niepokalanej".

Patron – Lata II Wojny Światowej

Nadeszły czasy II wojny światowej, ojciec Kolbe miał już 45 lat. W dziewiętnastym dniu wojny o. Maksymilian został aresztowany i wywieziony najpierw do obozu w Łambinowicach, a potem do obozu w Gębicach.

Do Niepokalanowa wrócili 8 grudnia na Święto swojej Patronki. 17 lutego 1941 roku o. Kolbe został ponownie aresztowany i umieszczony w więzieniu na Pawiaku, skąd wkrótce zostaje przewieziony do obozu w Oświęcimiu. Dostał tam numer 16670 i przydział do wyjątkowo źle traktowanej przez hitlerowców grupy. O. Kolbe pełen miłości, nawet w tak trudnych warunkach oddawał ludziom swoją porcję pożywienia. Wreszcie ofiarował samego siebie, aby ktoś inny mógł żyć. Ten wielki czyn miłości miał miejsce na placu, na oczach całego czternastego bloku, ale wymiana życia za życie dokonała się tak skromnie i cicho, że w pierwszym momencie, nawet najbliższe stojące osoby nie wiedziały, z jaką propozycją o. Maksymilian zwrócił się do komendanta obozu Fritscha...

Patron – Śmierć Maksymiliana

O. Kolbe zmarł 14 sierpnia 1941 roku, uśmiercony zastrzykiem fenolu, jako jeden z ostatnich spośród kilkunastu więźniów zamkniętych w bunkrze głodowym. Następnego dnia jego ciało spalono w krematorium.

Papież Jan Paweł II, 10 października 1982 roku zaliczył o. Maksymiliana do grona Świętych męczenników, który poniósł śmierć w obronie wiary chrześcijańskiej i cnót ewangelicznych.